

foretager i en situation, hvor den alene baserer sig på oplysninger fra en anden myndighed.

Det er i hvert fald en problemstilling, jeg gerne vil have belyst under udvalgsarbejdet, men bortset fra det kan jeg på Venstres vegne give tilslutning til lovforslaget, og vi vil medvirke til en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Jens Heimbürger (KF):

Lovforslaget virker umiddelbart ganske tilfredsbringende, og ingen kan jo være modstander af, at nogle får et bedre overblik. Men vi har også modtaget en del andre ytringer fra den kommunale verden, som er lidt mere nuancerede, og så er det, som om man ikke alle steder i kommunerne er helt klar over, hvad det er for nogle problemer, der egentlig er her. De finder ikke nødvendigvis den nuværende godkendelsesprocedure særlig problematisk, og det er et spørgsmål, om der her er noget særlig stort problem.

På den baggrund kan man godt sige, at lovforslaget måske er lidt særpræget, og man kan have mistanke om, at amtskommunerne absolut skal have flere opgaver, og at en forening af opholdssteder måske har egne interesser.

Nuvel, lad os se bort fra, at der kan være sådanne tanker. Vi er positive over for argumenterne, selv om vi er lidt skeptiske. Vi mener, at nærhedsprincippet skal gælde også i det her spørgsmål og ikke kun i internationale forhold. Hvis vi må sige det på den måde, har den danske administration også godt af, at tingene foregår så tæt på borgerne som muligt.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at vi er klar til at lytte til nogle argumenter, og at vi ser frem til udvalgsarbejdet.

Villy Søvnald (SF):

Det her er så historien om frem og tilbage. I 1980'erne flyttede vi tilsynet med opholdssteder til kommunerne. Det har de så prøvet i en periode, og nu flytter vi det så tilbage igen.

Når vi nu flytter det frem og tilbage, hvad er så argumentationen for det? Den umiddelbare argumentation er, at vi har lavet en aftale med regeringen i den nye servicelov, hvor vi lover at kigge på det her. Vi nåede ikke at blive færdige, medens vi lavede forliget om serviceloven, men havde det som et hængeparti, og det er så det, der bliver afgjort nu.

Vi er meget tilfredse med det. Det er oplagt, at hverken tilsynet eller godkendelsen fungerer godt nok i dag. De små kommuner siger selv, at

det er fantastisk svært at opbygge den ekspertise, der er nødvendig, hvis man skal foretage det fornødne tilsyn og den fornødne godkendelse. Det er klart, at når man første gang står med en godkendelse af et opholdssted, er det jo en ganske svær sag at have med at gøre.

Jeg synes også, at det her har at gøre med hele diskussionen om den manglende kvalitet i de svære børnesager. Det er vores klare ønske, at man nu tager tilsynet så alvorligt, at man også sikrer den kvalitet, man desværre ikke i dag har i de svære børnesager.

Så er der et andet analytisk argument, der er vigtigt, nemlig at kommunerne i dag har en dobbeltrolle. Kommunerne er såvel byggemyndighed som godkendelsesmyndighed, når et opholdssted søger. Det tror jeg ikke er en klog sammenblanding. Jeg har haft nogle sager, hvor man mente, at det var ganske meget sværere at få byggesagen igennem i kommunen, fordi den bagefter også blev det fysiske opholdssted. Det er selvfølgelig ubehageligt at have den type sammenblanding i en offentlig myndighed, og hermed får vi en klar adskillelse.

Det her hænger selvfølgelig også sammen med det meget brogede billede, vi har på hele anbringelsesområdet. Vi har nu gennemlevet en epoke, som jeg tror vi er på vej væk fra, med nedbrydning af døgninstitutionsområdet, hvor vi i dag har ca. 1.400 døgninstitutioner færre, end vi havde i starten af 1980'erne. Det efterlader det betydelige problem, at det i dag er svært at finde relevante anbringelsessteder. Jeg tror, det er sagens kerne, at vi har erstattet døgninstitutioner med noget, der er langt sværere at overskue, nemlig familiepleje – det er fint nok – private opholdssteder af meget svingende kvalitet og så endelig Tvind som den store entreprenør.

Jeg savner i øvrigt, at de, der er tilhængere af private løsninger på det sociale område, kigger sådan lidt analytisk på det her, der er det mest gennemprivatiserede område, vi overhovedet har på socialområdet.

Jeg savner sådan, at nogle laver en analyse, der viser, at det her betyder lavere priser, højere kvalitet, og at man bevarer det offentlige overblik. Den må være mulig at lave, fordi man her virkelig har et empirisk materiale, der er meget stort.

Hvis man lavede den analyse, tror jeg i øvrigt, man ville nå frem til den stik modsatte konklusion, nemlig at konsekvensen af det første store privatiseringsforsøg på socialområdet i